

ALLERLEI

In het laatst verschenen nummer van *De Sport* wijst mr. A. A. Del Court tot Krimpen op een gavaar, dat jagers en ruiters tegenwoordig loopen door het **prikkeldraad** waarmede vele terreinen worden omgaven. Elke week, aldus schrijft hij o.a., wordt een nieuw stukje weiland met dezen spelbreker omtrokken, een nieuw glopje of voetpad daarmee afgesloten. Behoef ik op de gevolgen te wijzen, die dit zal hebben voor de jagers, die niet het geluk hebben, een flinke uitgestrektheid duin te bezitten. Waar de prikkelbacille zich tot nu toe — ik zeg tot nu toe — nog weinig vertoond heeft, zal de jacht op den duur mogelijk blijven voor jagers en hond, die tot het vervolgen van hoenders op een stuk weiland, eerst de huid zullen moeten wagen aan een drie dubbele rei van prikkeldraden.

Door toevallige omstandigheden heb ik op mijne plaats slechts een kleine uitgestrektheid prikkeldraad staan en reeds eenige malen moesten mijne arme honden de kennismaking met het vinnige draad boeten door vrij belangrijke wonden, geheel gelijk aan zoogenaamde winkelhaken. Jagers der toekomst, neemt afscheid van den pointer en verschaft u den dikst stekelnarigen van alle smousbaarden!

En dan de paardensport! Reeds zoover is het gekomen, dat de mooiste zandwegen van niet meer dan vier meter breed, aan weerszijden omlijst zijn met stalen prikkels, scherp als een dolk, en twee centimeters lang. Hebt gij het ongeluk dat uw paard een zijsprong neemt en het minder aangenaam vindt om kennis te maken met deze moderne sporen, sluit dan de beenen aan, opdat uw gelaat of ledematen niet mogen gekerfd worden door de punten van het draad. Zulk een toestand bestaat onder veel meerdere, langs den zandweg naar Schooten, vlak bij het exercitieveld der cavalerie. Rijden over het vrije veld is reeds geheel onmogelijk.

Ook de lange jacht, die anders nog wel eens een hernieuwden bloei zoude te gemoet gaan, wordt hierdoor onmogelijk gemaakt.

Het succes van het prikkeldraad bewijst ongelukigerwijze wel, dat het voldoet om het vee te keeren. Het heeft dus zijn nuttige zijde, en de sport zoude in een strijd tegen de machtige utiliteit wel het onderspit moeten delven. Toch wil ik opwekken, eer het te laat is, om te doen wat er te doen valt, en wel:

1°. Laten sportverenigingen althans het draad niet op hunne terreinen dulden. Op het laatste concours hippique te Arnhem, was de heer Gerken, bij zijne pogingen om *Gentleman* over de hindernissen te brengen, bijna met het prikkeldraad der enceinte in aaraking gekomen.

2°. Laten grondeigenaars luisteren, ook naar mijne bescheiden waarschuwing om het niet op hunne gronden toe te laten. Onontbeerlijk is het gelukkig nog lang niet. Glad draad zonder prikkels is even nuttig, alleen vereischt het ietwat hoogere en meerdere palen.

3°. Mocht men toch vooruitzien, hoe onaangenaam en gevaarlijk het zal wezen als eenmaal langs alle publieke wegen het prikkeldraad zal staan, en reeds nu zich vereenigen om een wettelijke bepaling te verkrijgen, om het te weren langs publieke wegen daar, waar het komt, gelijk dit in Duitschland het geval is. In ons land hebben wij toch ook de schouw op hagen en houtgewas langs de wegen. En hierbij hebben allen belang: ruiters, wandelaars, eigenaars van rijtuigen, wielers en bovenal de ouders der kinderen, die op den openbaren weg spelen.